

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021200470
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Degma
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1021200470.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave ako správny súd, v právnej veci žalobcu: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, so sídlom Šrobárova 2, 041 80 Košice, IČO: 00 397 768, zastúpený: Sýkorová - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Murgašova 3, 040 01 Košice, IČO: 50 550 837, konajúca prostredníctvom advokátky JUDr. Mgr. Márie Sýkorovej, PhD., proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, Ružová dolina 10, 821 09 Bratislava, IČO: 31 797 903, v konaní o preskúmanie zákonnosti Protokolu z výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní Číslo: 14351-6000/2020-OD/3 zo dňa 04.02.2021, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“) dňa 09.04.2021 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti správneho aktu žalovaného - Protokolu z výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní Číslo: 14351-6000/2020-OD/3 zo dňa 04.02.2021 (ďalej aj ako „Protokol“), jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žalobca žiadal priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

2. Žalobca v úvode žaloby opísal skutkový stav predchádzajúci vydaniu Protokolu. Žalobca sa ako partner v súlade s uzatvorenou Zmluvou o partnerstve zo dňa 22.04.2013 podieľal na realizácii projektu s názvom „Univerzitný vedecký park TECHNICOM pre inovačné aplikácie s podporou znalostných technológií“, kód ITMS: 26220220182 (ďalej aj ako „Projekt“) vedľa Technickej univerzity v Košiciach, so sídlom Letná 9, 042 00 Košice, IČO: 00 397 610, ktorá bola prijímateľom nenávratného finančného príspevku vo výške celkom 39.648.903,64 EUR na účely realizácie Projektu na základe Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. zmluvy: OPVal/8/2013. Žalobca ako verejný obstarávateľ v zmysle zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní v platnom znení (ďalej len „ZVO“) vyhlásil v rámci Projektu verejné obstarávanie na predmet zákazky s názvom „Kancelárske potreby a kancelársky papier“, a to zverejnením Výzvy na predkladanie ponúk vo Vestníku verejného obstarávania č. 66/2014 zo dňa 03.04.2014 pod zn. 4794-WYT. V súvislosti s uvedeným verejným obstarávaním žalovaný vykonal kontrolu, o výsledku ktorej vypracoval Protokol. Žalobca je toho názoru, že napadnutý Protokol je nezákonný a nezákonný je aj postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Protokol podľa žalobcu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom navyše došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

3. Žalobca považuje Protokol za preskúmateľný súdom podľa zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej „SSP“), pretože sa podľa neho jedná o správny akt vydaný orgánom verejnej správy, ktorý zakladá, mení alebo zrušuje práva, právom chránené záujmy a povinnosti žalobcu, resp. ktorým

môžu byť práva, právom chránené záujmy a povinnosti žalobcu priamo dotknuté. Z uvedeného žalobca odvodzuje právomoc správneho súdu na prieskum zákonnosti Protokolu vrátane postupu správneho orgánu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Žalobca uviedol, že Protokolom sú dotknuté jeho základné práva zaručené v čl. 1 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru, ktorých preskúmanie súdom nemôže byť podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v podmienkach materiálneho právneho štátu vylúčené (k tomu uviedol rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky Pl. ÚS 12/2014). Žalobca je presvedčený, že napadnutý Protokol je správnym aktom orgánu verejnej správy, ktorý sa dotýka právnej sféry žalobcu a môže mať pre neho závažný dopad, keďže môže viesť k zmareniu celého jeho naplánovaného Projektu, prípadne aj k vzniku zodpovednosti za neschopnosť plniť svoje záväzky, ku ktorým sa zaviazal dôvodne predpokladajúc, že finančné prostriedky na ich uhradenie získa z dotácie, bez ktorej ich vôbec nemusí mať k dispozícii. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že osobitné predpisy, najmä ustanovenie § 27a zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov s Protokolom spájajú právne účinky, ktoré majú s ohľadom na uzatvorenú zmluvu o partnerstve priamy vplyv na žalobcu. Na základe uzatvorenej zmluvy o partnerstve je v dôsledku Protokolu žalobca ako partner povinný vrátiť už poskytnuté finančné prostriedky. Žalobca podotkol, že nenávratné finančné príspevky sú pritom často poskytované za podmienky spolufinancovania zo strany prijímateľa (ako tomu bolo aj v prejednávanej veci), v dôsledku čoho zrušenie Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. zmluvy: OPVal/8/2013 môže nielen zmať zámer prijímateľa, ale tiež investíciu z jeho vlastných prostriedkov. Z uvedených dôvodov žalobca navrhuje, aby správny súd touto Protokol v celom rozsahu zrušil.

II.

4. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

5. Podľa § 2 ods. 1 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

6. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

7. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

8. Podľa § 7 písm. b) SSP, správne súdy nepreskúmajú správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 7 písm. e) SSP, správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

10. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

11. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

12. Predmetom preskúmania v predmetnej veci je zmysle žaloby Protokol z výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní Číslo: 14351-6000/2020-OD/3 zo dňa 04.02.2021. V

Protokole boli identifikované nasledovné kontrolné zistenia, ktoré mohli mať podľa žalovaného vplyv na výsledok verejného obstarávania:

- žalobca postupoval v rozpore s ustanovením § 100 ods. 1 písm. d) v spojení s ustanovením § 34 ods. 1 a súčasne ustanovením § 9 ods. 3 ZVO, keď v súťažných podkladoch neopísal predmet zákazky jednoznačne a úplne a zároveň postupoval v rozpore s ustanovením § 100 ods. 1 písm. h) v spojení s ustanovením § 35 ods. 1 ZVO, keď stanovil ako kritérium „najnižšiu celkovú cenu za predmet zákazky“, pričom na základe tohto kritéria hodnotil len položky ocenené v Prílohe č. 1, ktoré boli aj predmetom elektronickej aukcie a nehodnotil položky uvedené v Prílohe č. 2 - Kompletný cenník kancelárskych potrieb a kancelárskeho papiera, ktoré tiež boli predmetom Rámcovej dohody, čím postupoval v rozpore s ustanovením § 9 ods. 3 ZVO, konkrétne s princípom hospodárnosti a efektívnosti;

- žalobca tiež v zmysle Protokolu postupoval pri uzatvorení Dodatku č. 2 k Rámcovej dohode v rozpore s ustanovením § 10a ods. 1 písm. b) a c) ZVO, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia tohto dodatku, nakoľko uzatvorením Dodatku č. 2 k Rámcovej dohode sa menili podstatným spôsobom podmienky, ktoré by v pôvodnom postupe zadávania zákazky umožnili účasť iných uchádzačov, a zároveň sa menila ekonomická rovnováha Rámcovej dohody v prospech úspešného uchádzača. Konanie žalobcu v súvislosti s uzavretím Dodatku č. 2 k Rámcovej dohode bolo v zmysle Protokolu v rozpore s princípom transparentnosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 3 ZVO.

Žalovaný ďalej v Protokole uviedol ďalšie kontrolné zistenia, ktoré nemali vplyv na výsledok verejného obstarávania (postup v rozpore s ustanoveniami § 9 ods. 3, § 100 ods. 1 písm. d) a § 100 ods. 1 písm. l) v spojení s ustanovením § 49a ods. 1 písm. b) ZVO).

III.

13. Krajský súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd na konanie vo veci (§ 10, § 11 ods. 1 SSP), predtým ako podrobil prejednávanej veci meritórnemu prieskumu, zisťoval, či v danom prípade je vôbec daná právomoc súdu na konanie a rozhodovanie vo veci preskúmania predmetného Protokolu.

14. V systéme správneho súdnictva je právo na prístup k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP).

15. Rozhodujúcim kritériom pre posúdenie prípustnosti súdneho prieskumu rozhodnutí orgánov verejnej správy je teda vždy ich spôsobilosť zasiahnuť do práv, slobôd alebo záujmov subjektov, ktorým sú určené. Súdnemu preskúmaniu preto podliehajú aj také správne akty (opatrenia) orgánov verejnej správy, ktoré nespĺňajú formálne náležitosti rozhodnutia, za predpokladu, že sa nimi právne záväzným spôsobom (bez možnosti nápravy prostredníctvom riadnych opravných prostriedkov) zakladajú, menia alebo rušia práva alebo povinnosti fyzických či právnických osôb, alebo sa ich priamo dotýkajú.

16. K tvrdeniu žalobcu, že predmetný Protokol je preskúmateľný v zmysle príslušných ustanovení SSP, správny súd uvádza nasledovné. Podľa žalobcu napadnutý správny akt, Protokol, nerešpektuje základné práva žalobcu zaručené v čl. 1 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 35 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru, v čom vidí zásah do svojich subjektívnych práv. Žalobca tieto svoje tvrdenia, zásahy do svojich subjektívnych práv, konkretizoval zásahom do jeho legitímneho očakávania, ktoré vidí najmä v tom, že dôsledkom zistení uvedených v Protokole je podľa uzatvorenej zmluvy o partnerstve povinný vrátiť poskytnuté finančné prostriedky. Žalobca na podporu svojich tvrdení zmienil nález Ústavného súdu Českej republiky Pl. ÚS 12/2014 zo dňa 16.06.2015, tento argument však nijako bližšie nerozvinul. V predmetom náleze Ústavný súd Českej republiky v rámci abstraktného prieskumu ústavnosti právnej normy § 14e odst. 4 zákona č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlách a o zmene niektorých súvisiacich zákonov, v znení účinnom do 19.02.2015, v časti vylučujúcej súdny prieskum rozhodnutia poskytovateľa dotácie o pozastavení platieb, vyslovil nasledovné: „Pozastavení výplaty časti dotácie podľa § 14e je zásahom do legitímneho očakávania príjemce na nabytí majetku, teda zásahom do práva na ochranu majetku a vlastníckého práva, zakotveného v čl. 11 Listiny a čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluve, a preto jeho súdny prezkum nelze podle čl. 36 odst. 2 Listiny vyloučit.“

V uvedenej veci sa však jednalo o úplne inú skutkovú aj právnu situáciu, pretože predmetom abstraktnej kontroly ústavnosti bolo v predmetnom náleze vylúčenie súdneho prieskumu rozhodnutia poskytovateľa dotácie o pozastavení platieb, ktorého predmet a dôsledky nemožno stotožňovať s Protokolom, ktorého predmetom je kontrola súladu postupu kontrolovaného s ustanoveniami ZVO. Samotný Protokol nie je rozhodnutím o pozastavení platieb. Preskúvaným Protokolom žalobca nebol zaviazaný k plneniu žiadnej povinnosti ani mu nebola uložená žiadna sankcia. Predmetným Protokolom boli žalobcovi oznámené len zistené nezrovnalosti v priebehu kontroly.

17. Správny súd je toho názoru, že Protokol nemohol mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu. Následky ktoré žalobca uvádza v žalobe, spočívajúce v zásahu do majetkovej sféry žalobcu (resp. zásahu do legitímnych očakávaní žalobcu), nie sú priame, bezprostredné. Povinnosť vrátenia finančných prostriedkov nie je stanovená Protokolom, ale vyplýva zo zmluvného vzťahu medzi žalobcom a ďalším subjektom, preto nemožno konštatovať, že k zásahu do subjektívnych práv žalobcu došlo v dôsledku rozhodnutia orgánu verejnej správy. Tiež žalobcom namietané následky vyplývajúce z ustanovenia § 27a zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov, nastupujú až po vydaní ďalšieho, samostatného rozhodnutia na základe predmetného ustanovenia. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorého dokonca ani „fakt, že následným postupom riadiaceho orgánu mohlo dôjsť k vydaniu žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov, ešte neznamená, že k zásahu do jeho práv došlo vydaním protokolu a zápisnice žalovaným“ (Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžfk/83/2017 zo dňa 26.03.2019). V zmysle uvedeného, je Protokol možné považovať za rozhodnutie majúce predbežnú povahu, ktorým sa nezasiahlo do sféry žalobcu, t.j. nepredstavuje zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu (žalobcu).

18. Podľa názoru správneho súdu, administratívnu kontrolu žalovaného týkajúcu sa dodržiavania ZVO, hospodárenia s finančnými prostriedkami a nakladania s majetkom v zodpovedných subjektoch, nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály z vykonanej kontroly za rozhodnutia vydané v takomto konaní. Kontrolou sa len zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami ZVO. Správny súd má za to, že Protokol vrátane postupu správneho orgánu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, nepodlieha súdnemu prieskumu v rámci úpravy správneho súdnictva, keďže nie je rozhodnutím správneho orgánu v zmysle SSP. Ide o výstup z kontroly vykonanej žalovaným ako oprávneným subjektom, ktorý pri výkone kontroly nie je správnym orgánom. Jeho postup pri kontrole nie je upravený v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov a nemožno ho považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe. Z uvedeného vyplýva, že ani prijatý výstup (Protokol) preto nemožno pokladať za rozhodnutie vydané v správnom konaní. Kontrola postupu dodržiavania ZVO v subjektoch štátnej správy a územnej samosprávy ako aj obcí, predstavuje len jednu z dohľadových kompetencií žalovaného.

19. V tomto kontexte správny súd upriamuje pozornosť na Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.04.2018, sp. zn. 6Sžfk/15/2018, publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 6/2018 pod č. 53, v zmysle ktorého: „Protokol o výsledku dodržiavania zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ako i zápisnica o jeho prerokovaní v prípade, ak kontrolovanému subjektu neukladajú práva a povinnosti, sú iba podkladovým materiálom pre prípadné rozhodnutie o uložení sankcie za spáchanie správneho deliktu na úseku verejného obstarávania (§ 149 citovaného zákona). Tieto správne akty nie sú spôsobilé zasiahnuť do práv a povinností kontrolovaného subjektu, pretože majú iba predbežnú povahu, a preto nepodliehajú súdnemu prieskumu. Až v prípade, ak správny orgán zvolí na základe zistení z kontroly zákonom predpísaný postup (podľa § 27a zákona č. 528/2008 Z.z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov) a vyvodí z kontrolných zistení pre žalobcu sankčný postih, bude rozhodnutie o uložení pokuty ako aj postup správneho orgánu tomuto rozhodnutiu predchádzajúci, preskúmateľný súdom, pretože až týmto rozhodnutím dôjde k zásahu do práv a povinností žalobcu.“

20. Názor, že protokol výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní (ak neukladajú povinnosť alebo sankciu) predpokladajú príпустnosti súdneho preskúmania v správnom súdnictve nespĺňa, možno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax. Tento právny názor Najvyšší súd SR okrem vyššie uvedeného uznesenia publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR, Najvyšší súd mutatis mutandis zopakoval aj v ďalších predchádzajúcich rozhodnutiach Najvyššieho súdu

SR, napríklad pod sp. zn. 4Sžfk/42/2017; 4Sžfk/30/2017; 1Sžfk/9/2017;3Sžfk/7/2017; 6Sžfk/15/2018. Tento záver podporuje aj argumentácia Najvyššieho súdu SR v rozsudku sp. zn. 5Sžf/26/2012 zo dňa 29.11.2012, v ktorom sa uvádza, že „...považuje za potrebné zdôrazniť, že zatiaľ čo protokol a zápisnica o prerokovaní protokolu ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože osebe nepredstavujú zásah dopráv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu, ich časť obsahujúca uloženie povinnosti alebo sankcie je nutne, s ohľadom na ich spôsobilosť takéhoto zásahu, vylúčená spod negatívnej enumerácie...“ V prejednávanej veci je zjavné, že Protokol žiadnu povinnosť ani sankciu žalobcovi neukladá.

21. S ohľadom na uvedený záver sa správny súd nezaoberal námietkami žalobcu o nezákonnosti kontrolných zistení uvedených v Protokole, pretože tieto bude možné preskúmať až v prípadných neskorších štádiách procesu vyvodzovania dôsledkov zo zistených porušení zákona (ZVO) v postupe žalobcu, ak boli, resp. budú na základe týchto dokumentov vydané rozhodnutia s priamym dopadom na právne postavenie žalobcu.

22. Na základe vyššie uvedených skutočností súd konštatoval, že neboli naplnené všetky podmienky na preskúmanie napadnutých rozhodnutí v rámci správneho súdnictva, nakoľko žaloba nesmeruje proti takému aktu orgánu verejnej správy, (nejde o individuálny správny akt), ktorý by mal za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu, ide o podkladové rozhodnutie predbežnej povahy, a preto Krajský súd v Bratislave v súlade s § 7 písm. b), e) SSP v spojení s § 97 SSP a § 98 ods. 1 písm. g) SSP žalobu odmietol pre jej neprípustnosť.

23. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko žaloba bola odmietnutá.

24. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.